Lietas Nr. C28299712

CA-1037/10,2014.gads

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 31. martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Sēbriņa,

tiesneses Ž.Žimante un G.Ozoliņa,

ar sekretārēm E.Purēnu, M.Buličevu,

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. D/ un atbildētājas pārstāvei /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/, ar trešo personu – SIA /Nosaukums C/, par zaudējumu piedziņu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 26.novembra spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija, noklausījusies tiesneses S.Sēbriņas ziņojumu, noskaidroja:

Aprakstošā daļa

2012.gada 6.februārī SIA /Nosaukums A/ cēla tiesā prasību pret SIA /Nosaukums B/ par zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2004.gada 25.maija līzinga līgumu Nr.29231, vieglais transporta līdzeklis Volkswagen Multivan, ar valsts numuru /numurs/, atrodas prasītājas turējumā, īpašuma tiesības uz prasītājas transporta līdzekli piederēja /pers. G/.

2010.gada 6.septembrī prasītājas transporta līdzeklis tika atstāts autostāvvietā, kas atrodas /adrese/. 2010.gada 7.septembrī, plkst.2.30 minētajā autostāvvietā ir noticis ugunsgrēks, kuru izraisīja aizdegšanās transporta līdzeklī Mercedes Benz Sprinter 308, valsts numurs /numurs/ – atbildētājas transportlīdzeklis. Rezultātā ir pilnīgi nodedzis gan prasītājas transporta līdzeklis, gan atbildētājas transporta līdzeklis, kā arī /SIA A/ piederošais transporta līdzeklis Volkswagen Transporter ar valsts numura/numurs/.

Pēc ugunsgrēka prasītāja ir vērusies LR Valsts policijā ar lūgumu izmeklēt notikušo negadījumu.

Izmeklēšanas rezultāta tika konstatēts, ka ir notikusi atbildētājas transporta līdzekļa aizdegšanās, kā rezultātā aizdegās arī blakus stāvošais prasītājas transporta līdzeklis un /Nosaukums D/transporta līdzeklis. Tomēr kriminālprocesa uzsākšanai netika konstatēts pietiekams pamats.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests par notikušo negadījumu atsūtīja aktu par ugunsgrēku, kurā norādīts, ka ugunsgrēka rezultātā ir deguši 3 mikroautobusi – valsts numuri: /numuri/. Minētajā aktā ir pieļauta neprecizitāte attiecībā uz atbildētājas transporta līdzekļa valsts numuru. Atbildētājas transporta līdzeklim kļūdaini tika norādīts valsts numurs /numurs/, nevis valsts numurs /numurs/.

Lai konstatētu ugunsgrēka rezultātā nodarīto zaudējuma apmēru, prasītāja ir vērsusies pie sertificēta vērtētāja /pers. J/, lai noteiktu prasītājas transporta līdzekļa vērtību uz ugunsgrēka brīdi. Vērtējumā secināts, ka prasītājas transporta līdzekļa minimālā vērtība sastāda summu EUR 15 000,00 apmērā, kas pēc Latvijas Bankas konvertācijas kursa atbilst summai LVL 10 542,06 apmērā.

Prasītājas transporta līdzekļa ekspluatācija nav iespējama, jo transporta līdzeklis ir nodedzis. Prasītāja uzskata, ka atbildētājas atbildības pienākums izriet no LR Civillikuma 1635. un 1644.panta, arī saskaņā ar LR Ceļu satiksmes likuma 44.panta trešo daļu. Prasītājas rīcībā nav informācijas par to, ka atbildētāja ir vienojusies ar trešo personu par to, ka par nodarītiem zaudējumiem atbild trešā persona.

Zaudējums atbilst vērtējumā norādītajai prasītājas transporta līdzekļa minimālai vērtībai LVL 10 542,06 apmērā.

Pamatojoties uz LR Civillikuma 1635., 1644., 1770., 1772., 1779., 1765., 1782., 1792.pantu un LR Ceļu satiksmes likuma 44.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai ugunsgrēkā nodarītus zaudējumus LVL 10 542,06 apmērā; piedzīt likumiskus procentus, kas prasības sastādīšanas brīdi aprēķināti par periodu no 2010.gada 7.septembra līdz 2012.gada 7.janvārim LVL 843,37 apmērā; noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 11 % procentus gadā no prasības summas; piedzīt tiesas izdevumus, kas saistīti ar advokāta palīdzību un izdevumus, kas saistīti ar rakstveida pierādījumu iegūšanu to faktiskajā apmērā.

2012.gada 4.jūnijā prasītāja iesniedza prasības pieteikuma grozījumus, norādot, ka ir veikusi papildus ekspertīzi pie sauszemes transportlīdzekļu tehniskā eksperta /pers.O/, kurš veicis transportlīdzekļa zaudējumu aprēķinu. Saņemtajā eksperta atzinumā norādīts, ka prasītājas transportlīdzekļa vērtība ir LVL 10 500,00, savukārt tā atlūzu iespējamā vērtība ir LVL 500,00, tādējādi ir secināms, ka atbildētāja ir nodarījusi prasītājai zaudējumu LVL 10 000,00 apmērā. Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, prasītājai no ugunsgrēka ir tiesības uz likumiskajiem 6 % gadā. Par periodu no 2010.gada 7.septembra līdz 2012.gada 7.maijam ir aprēķināti 10% (20 mēneši x 0,5%), kas naudas izteiksmē ir LVL 1000,00.

Prasītāja, pamatojoties uz LR Civillikuma 1635., 1644., 1765., 1770., 1772., 1779., 1782., 1792.pantu un LR Ceļu satiksmes likuma 44.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai ugunsgrēkā nodarītos zaudējumus LVL 10 000,00 apmērā; piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai likumiskos procentus, kas aprēķināti par periodu no 2010.gada 7.septembra līdz 2012.gada 7.maijam un naudas izteiksmē ir LVL 1000,00; noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 11 % gadā no prasības summas; piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai tiesas izdevumus, kas saistīti ar advokāta palīdzību, un izdevumus, kas saistīti ar rakstveida pierādījumu iegūšanu to faktiskajā apmērā.

2012.gada 12.martā tiesā saņemti atbildētājas – SIA /Nosaukums B/ rakstveida paskaidrojumi, uzskatot, ka prasības pieteikums ir nepamatots. Prasītāja ir norādījusi, ka automašīna VW Multivan ar valsts numuru /numurs/ ir pilnībā iznīcināta un nav ekspluatējama. Tomēr prasītāja nav iesniegusi likvidācijas sertifikātu, kas ir apliecinājums par nolietotā vieglā automobiļa tiesību nodošanu pārstrādes uzņēmumam, kā arī dokumentu, kas apliecina šī auto noņemšanu no uzskaites CSDD kā iznīcinātu vai nelietojamu.

Prasītāja ir iesniegusi SIA /Nosaukums E/ 2011.gada 9.decembra izziņu par iespējamo transportlīdzekļa vērtību, ko sagatavojis kustamas mantas vērtēšanas eksperts /pers. J/, taču prasītāja nav iesniegusi pierādījumus tehniskās ekspertīzes veikšanai un zaudējumu aprēķinu, bet gan izziņā norādīto, ka pēc pasūtītāja vārdiem sniegta informācija par transportlīdzekļa iespējamo vērtību.

2005.gada 12.aprīļa Ministru kabineta noteikumi Nr.251 „Transportlīdzekļu tehniskās ekspertīzes un tehnisko ekspertu sertificēšanas noteikumi" nosaka kārtību, kādā veicama transportlīdzekļu tehniskā ekspertīze sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātajā apdrošināšanā un tehnisko ekspertu sertificēšana tehnisko ekspertīžu veikšanai. Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja izsniegts sertifikāts ir dokuments, kas apliecina eksperta tiesības veikt ar sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu saistītās tehniskās ekspertīzes un citas ar mantai nodarīto zaudējumu atlīdzības noteikšanu saistītas darbības.

Saskaņā ar šiem noteikumiem, veicot tehnisko ekspertīzi, eksperts sagatavo šādus dokumentus - apskates protokolu, transportlīdzekļa zaudējumu aprēķinu vai eksperta atzinumu, fotogrāfijas, kas attēlo transportlīdzekļa bojājumus. Tehniskā ekspertīze ir apskate, transportlīdzekļa bojājumu un zaudējumu novērtēšana, remonta izdevumu un zaudējumu aprēķins, eksperta atzinuma, kā arī atbilstošo dokumentu noformēšana. Taču šādus dokumentus prasītāja nav iesniegusi.

Prasītāja nav iesniegusi dokumentus, kas pierādītu, ka šāda ekspertīze vai arī zaudējumi noteikti automašīnai ar valsts reģistrācijas numuru /numurs/. Prasītāja nav iesniegusi zaudējumu aprēķinu, kā tas jādara atbilstoši tehnisko ekspertīžu izmantošanai zaudējumu regulēšanā. Kā arī nav iesniegti pierādījumi automašīnas vērtībai uz zaudējumu nodarīšanas brīdi, ņemot vērā metodiku kurā noteikta kārtība tās noteikšanai.

Prasītāja nav iesniegusi atbilstošu eksperta vērtējumu, jo kustamās mantas vērtēšanas eksperts /pers. J/ nav reģistrēts Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojā kā sertificēts eksperts. Līdz ar to šāda izziņa nevar būt par pamatu prasībai par zaudējumu atlīdzināšanu. Savukārt, Valsts policija bija atteikusies uzsākt kriminālprocesu par mantas iznīcināšanu un bojāšanu aiz neuzmanības pēc LR Krimināllikuma 186.panta pirmās daļas, nesaskatot pazīmes svešas mantas iznīcināšanai vai bojāšanu aiz neuzmanības, nevērīgi rīkojoties ar uguni vai citādā vispār bīstamā veidā.

2012.gada 22.februārī tiesā saņemti trešās personas – SIA /Nosaukums C/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka 2006.gada 26.aprīlī SIA /Nosaukums C/ ar atbildētāju noslēdza finanšu līzinga līgumu Nr.4445D, saskaņā ar kura noteikumiem atbildētāja lietošanā ar izpirkuma tiesībām tika nodots transportlīdzeklis Mercedes Benz Sprinter. SIA /Nosaukums C/ un atbildētāja vienojās par līzinga līguma termiņu līdz 2011.gada 25.aprīlim. SIA /Nosaukums C/ informē, ka atbildētāja ir izpildījusi finanšu līzinga līguma Nr.4445D saistības un transporta līdzeklis Mercedes Benz Sprinter ir atbildētājas īpašums. Ņemot vērā minēto, SIA /Nosaukums C/ lūdz to neatzīt par trešo personu ierosinātajā civillietā.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 26.novembra spriedumu prasība noraidīta pilnībā.

Tiesa konstatēja, ka prasītāja lūdz tiesu piedzīt atbildētājas zaudējumus LVL 10 000,00 apmērā, kas radušies sakarā ar atbildētājas rupjo neuzmanību viņam piederošā transportlīdzekļa lietošanā.

Lietas materiāliem pievienots 2004.gada 25.maija līzinga līgums Nr.29231, maksājumu grafiks, 2004.gada 27.maija pieņemšanas-nodošanas akts Nr.29231, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības kopija un SIA /Nosaukums F/ 2011.gada 13.decembra izziņa par SIA /Nosaukums A/ saistību izpildi pēc līzinga līguma Nr.2931. No šiem dokumentiem izriet, ka SIA /Nosaukums A/ pieder transportlīdzeklis – vieglā automašīna VW Multivan, valsts reģistrācijas numurs /numurs/.

Savukārt, no CSDD sniegtās informācijas izriet, ka automašīna Mercedes Benz Sprinter 308, valsts reģistrācijas numurs /numurs/,

laika posmā no 2006.gada 28.aprīļa līdz 2011.gada 2.novembrim piederēja SIA /Nosaukums C/, tā turētājs – SIA /Nosaukums B/, bet 2011.gada 2.novembrī automašīna pārreģistrēta SIA /Nosaukums B/, uzreiz noņemta no uzskaites, pārreģistrēta tālāk SIA /Nosaukums F/ īpašumā un valsts reģistrācijas numurs nomainīts uz/numurs/2010.gada 7.septembrī sastādīts akts par ugunsgrēku Nr.22/8.2-323. No šī akta izriet, ka 2010.gada 7.septembrī Rīgas Zemgales priekšpilsētā, /adrese/, blakus automašīnai, noticis ugunsgrēks.

Ugunsgrēkā deguši 3 mikroautobusi un izlijusi degviela (v.n. /numuri/).

No CSDD izziņas redzams, ka automašīna ar valsts reģistrācijas numuru /numurs/ ir Latvijā reģistrēts automobilis Volvo V70. Izvērtējot aktu par ugunsgrēku kopsakarā ar pārējiem pierādījumiem lietā, tiesa piekrita prasītājas apgalvojumam, ka aktā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, jo no lietā esošajiem materiāliem neizriet, ka viena no degušajām automašīnām būtu vieglā automašīna.

2010.gada 7.septembrī LR Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas Operatīvās vadības grupas inspektors pieņēmis lēmumu Nr.3511 par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu. No šī lēmuma satura redzams, ka inspektors ir izskatījis materiālus, kas reģistrēti notikumu žurnālā ENŽ-6822 par aizdegšanos automašīnas Mercedes Benz Sprinter, valsts reģistrācijas numurs /numurs/ salonā, kā rezultātā aizdegās blakus stāvošās automašīnas VW Multivan ar valsts reģistrācijas numuru /numurs/ un VW Transporter ar valsts reģistrācijas numuru /numurs/, kas notika 2010.gada 7.septembrī, autostāvvietā /adrese/. Neviens iesniegums netika saņemts. Notikušajā netika konstatēts pietiekams pamats kriminālprocesa uzsākšanai pēc piederības pie noziedzīgu nodarījumu grupas objekta – Krimināllikuma XVIII nodaļas (noziedzīgi nodarījumi pret īpašumu).

Tiesa konstatēja, ka prasītājas norādītie pierādījumi nesatur informāciju par to, ka atbildētājai piederošais transportlīdzeklis Mercedes Benz Sprinter, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, aizdedzies tā sliktā tehniskā stāvokļa dēļ. Lietā esošie rakstveida pierādījumi, kā arī liecinieka liecība satur informāciju par to, ka notikusi transportlīdzekļa Mercedes Benz Sprinter, valsts reģistrācijas numurs /numurs/ degšana, kā rezultātā nodeguši blakus esošie transportlīdzekļi. Nevienā no pierādījumiem nav norādes uz transportlīdzekļa aizdegšanās iemesliem.

Tiesa konstatēja, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi nesatur ziņas par atbildētājas prettiesisku rīcību – darbību vai bezdarbību, kuras rezultātā notika automašīnas aizdegšanās, tas ir, kādas darbības prasītāja veica vai neveica, pirms aizdegās tai piederošā automašīna, un ka šīs darbības tieši izraisīja aizdegšanos. Novērtējot situāciju, kādā prasītājai radušies zaudējumi, tiesa secina, ka zaudējumi radušies nejauši un saskaņā ar Civillikuma 1774.pantu, šādi zaudējumi nav jāatlīdzina.

Tiesa atzina, ka prasītāja nav pamatojusi savu prasību, nav pierādīta atbildētājas prettiesiskā rīcība, kas novedusi pie zaudējumu esamības, tādēļ tiesa nevērtē prasītājas norādītā zaudējuma apmēra pamatotību.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi prasītāja, pārsūdzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 26.novembra spriedumu pilnā apmērā.

Prasītāja uzskata, ka ar liecinieka /pers. P/ liecībām pierādīts, ka ugunsgrēks izcēlies tieši atbildētājas transportlīdzeklī. Liecinieks/pers. R//pers. R/ liecināja, ka redzējis kā uzplaiksnījusi uguns no transportlīdzekļa Mercedes Benz Sprinter, valsts reģistrācijas Nr./numurs/, kas ir atbildētājas transporta līdzeklis. Paņēmis uguns dzēšamo aparātu un skrējis uz degošo transportlīdzekli, sapratis, ka pats galā netiks, tāpēc izsaucis ugunsdzēsējus, bet uguns tikmēr jau paspējis pārmesties uz blakus esošajiem transporta līdzekļiem, tajā skaitā uz prasītājas transportlīdzekli - Volkswagen Multivan, ar valsts reģistrācijas Nr./numurs/. Rezultātā, nodega gan atbildētājas, gan prasītājas transportlīdzeklis, kā arī vēl /Nosaukums D/ transportlīdzeklis. Tāpat liecinieks liecināja, ka atbildētājas transportlīdzeklis izskatījies stipri vecāks, ka, piemēram, nodegušais prasītājas transportlīdzeklis. Liecinieks liecināja, ka ikdienā minētais atbildētājas transportlīdzeklis tiek izmantots kā maršruta taksometrs. Iepriekš minētais liek secināt, ka atbildētājas transportlīdzeklis bijis nolietots, jo tas izmantots katru dienu.

Ņemot vērā iepriekš minēto faktu, kā arī vispārzināmo faktu, ka transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības objekts, kā arī to, ka ar atbildētājas transportlīdzeklis ikdienā tika izmantots - aktīvi tika ekspluatēts, ar to tika pārvadāti cilvēki. Prasītāja uzskata, ka atbildētājai savam transportlīdzekļa tehniskajam stāvoklim bija jāpievērš pastiprināta uzmanība un ugunsgrēka cēlonis ir pilnībā atkarīgs no transportlīdzekļa ekspluatācijas stāvokļa. Norāda uz LR Ceļu satiksmes likuma 44.panta otro daļu.

Norāda, ka atbildētāja pat nav mēģinājusi pierādīt, ka ir bijuši kādi nepārvaramas varas apstākļi.

Apstākļos kad nav pierādīts, ka zaudējumu cēlonis ir nejaušs, objektīvs secinājums ir pretējs tam, kuru izdarījusi tiesa - zaudējumu cēlonis ir rupja atbildētājas darbinieka (autovadītāja) neuzmanība - transportlīdzeklis, kuram ir potenciāla pašaizdegšanās iespēja, atstāts tuvumā pie citiem transportlīdzekļiem.

Norāda uz Civillikuma 1773.pantu. Uzskata, ka acīmredzams, ka ugunsgrēka cēlonis ir saistīts ar transportlīdzekļa tehnisko stāvokli un autovadītāja attieksmi pret tam uzticēto transportlīdzekli.

Prasītāja uzskata, ka atbildētāja nav pievērsusi pietiekamu vērību sava transportlīdzekļa tehniskajam stāvoklim, tamdēļ tas aizdedzies. Atbildētājas prettiesiskā bezdarbība izpaužas apstāklī, ka tā nav pievērsusi pietiekamu uzmanību transportlīdzekļa tehniskajam stāvoklim un atstājusi to tuvumā pie citiem transporta līdzekļiem - potenciāli apdraudot to aizdegšanu. Ja atbildētāja būtu uzturējusi savu transportlīdzekli atbilstošā tehniskā stāvoklī, tad tas nebūtu aizdedzies un prasītājai nebūtu nodarīti zaudējumi.

Norāda uz Civillikuma 1775.panta noteikumiem.

Prasītāja vēlas, lai atbildētāja atlīdzina tai zaudējumus LVL 10 000,00 apmērā, ko tā nodarījusi ar savu prettiesisko bezdarbību.

Uzskata, ka atbildētājas atbildības pienākums izriet arī no Civillikuma 1635. un 1644. panta.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve /pers. D/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja pilnībā uz tajās norādītajiem apstākļiem un pamatojumu.

Tiesas sēdē atbildētājas SIA /Nosaukums B/ pilnvarotā pārstāve /pers. E/ prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Uz tiesas sēdi trešās personas /pers.G/ (/Nosaukums C/pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Par tiesas sēdi un trešajai personai paziņots saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta pirmās un piektās daļas noteikumiem, nosūtot tiesas pavēsti ierakstītā pasta sūtījumā uz trešās personas juridisko adresi. Lietas materiālos atrodas iesniegums par lietas izskatīšanu bez trešās personas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē (lietas 103.lapa).

Motīvu daļa

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija, noklausoties prasītājas pārstāves un atbildētājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi pierādījumus lietā, atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība kā nepamatotas ir **noraidāmas.**

Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa nosaka, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā, prasītājas apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu, izskatot lietu apelācijas kārtībā.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments par to, ka ar liecinieka /pers. P/ liecībām pierādīts, ka ugunsgrēks izcēlies tieši atbildētājas transportlīdzeklī Mercedes Benz Sprinter, valsts reģistrācijas Nr./numurs/. Ka uguns pārmetās uz blakus esošajiem transporta līdzekļiem, rezultātā, nodega gan atbildētājas, gan prasītājas transportlīdzeklis, kā arī vēl /Nosaukums D/ transportlīdzeklis.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā lietā nav strīda par to, ka ugunsgrēks izcēlās tieši atbildētājas transportlīdzeklī un ka uguns pārmetās uz blakus esošajiem transporta līdzekļiem, bet iztrūkstot atbilstošiem (kompetentiem) pierādījumiem par ugunsgrēka izcelšanās iemesliem, ar to nav pamats prasības apmierināšanai.

Tāpat prasītājas apelācijas sūdzības arguments atsaucoties uz minētā liecinieka liecību, ka atbildētājas transportlīdzeklis izskatījies stipri vecāks kā nodegušais prasītājas transportlīdzeklis un ka ikdienā minētais atbildētājas transportlīdzeklis tiek izmantots kā maršruta taksometrs, secinot, ka atbildētājas transportlīdzeklis bijis nolietots, apelācijas instances tiesas ieskatā analogi pirmās instances tiesas ieskatam, minētā liecība tāpat nav pietiekams pamats kompetentu secinājumu izdarīšanai.

Prasītājas norādītais apstāklis, ka esot acīmredzams, ka ugunsgrēka cēlonis saistīts ar transportlīdzekļa tehnisko stāvokli un autovadītāja attieksmi pret tam uzticēto transportlīdzekli, tiesu kolēģijas ieskatā nevar būt pamats uzskatīt, ka prasība ir pierādīta, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai tiesa var novērtēt pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, ja lietā ir iesniegti pietiekoši pierādījumi, kurus tad tiesa var vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudīt.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments par to, ka atbildētāja savu transportlīdzekli atstājusi tuvumā pie citiem transporta līdzekļiem, tiesu kolēģijas ieskatā prasītāja nav norādījusi uz kāda normatīva akta, līguma vai noteikumu pārkāpumu.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments atsaucoties uz vispārzināmo faktu, ka transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības objekts, kā arī to, ka atbildētājas transportlīdzeklis ikdienā tika aktīvi ekspluatēts un ugunsgrēka cēlonis ir atkarīgs no transportlīdzekļa ekspluatācijas stāvokļa. Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā transportlīdzeklis kā paaugstinātas bīstamības objekts pamatā tiek uzskatīts tieši saistībā ar ceļu satiksmi un paaugstinātas bīstamības objekta turējums pats par sevi nav pierādījums atbildētājas vainai par ugunsgrēka izcelšanās iemesliem.

Apelācijas sūdzības arguments atsaucoties uz LR Ceļu satiksmes likuma 44.panta otro daļu un to, ka atbildētāja nav mēģinājusi pierādīt, ka ir bijuši kādi nepārvaramas varas apstākļi, tiesu kolēģijas ieskatā minētais tāpat nav pamats prasības apmierināšanai.

LR Ceļu satiksmes likuma 44.panta otrā daļa nosaka, ka par transportlīdzekļa ekspluatācijas rezultātā nodarīto zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks vai valdītājs, ja viņš nepierāda, ka zaudējums radies nepārvaramas varas dēļ, kuri saskaņā ar likumu atbrīvo no atbildības par zaudējuma atlīdzību. Kopīpašnieki un līdzmantinieki par nodarīto zaudējumu atbild solidāri.

Pirmkārt, LR Ceļu satiksmes likuma mērķis nav minētā strīda risināšanas līdzeklis, bet ir vērsts uz ceļa satiksmes organizēšanu.

Otrkārt, pirms izvērtēt LR Ceļu satiksmes likuma 44.panta otro daļu, ir jāanalizē LR Ceļu satiksmes likuma 44.panta pirmās daļas saturs, kas nosaka, ka šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpuma rezultātā nodarītais zaudējums ir jāatlīdzina.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpuma konstatāciju, respektīvi, atbildētāja nav administratīvi sodīta par kādu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpumu.

Apelācijas sūdzības arguments par to, ka apstākļos, kad nav pierādīts, ka zaudējumu cēlonis ir nejaušs, objektīvs secinājums esot pretējs tam, kuru izdarījusi tiesa - zaudējumu cēlonis - rupja atbildētājas darbinieka (autovadītāja) neuzmanība - transportlīdzeklis, kuram ir pašaizdegšanās iespēja, atstāts tuvumā pie citiem transportlīdzekļiem.

Apelācijas instances tiesas ieskatā prasītājas izdarītais secinājums ir balstīts uz pieņēmumiem un nevar būt pierādījums tiesā saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem.

Pie apstākļa, kad lietā nav iesniegti pierādījumi - tehniskā ekspertīze; lietā nav lūgts nozīmēt ekspertīzi Civilprocesa likuma 121.panta kārtībā, lietā nav iesniegti pierādījumi par administratīvā soda piemērošanu, tāpat lietā nav pierādījumi krimināllietas ierosināšanas sakarā (nav bijis iesniegts iesniegums par krimināllietas ierosināšanu, kas būtu bijis objektīvs pierādījums par ugunsgrēka cēloni, transportlīdzekļa tehnisko stāvokli, autovadītāja vainu vai citiem apstākļiem), līdz ar to prasības apmierināšanai nav pamata.

Tikai balstoties uz pietiekošiem pierādījumiem lietā tiesa ir tiesīga vērtēt prasītājas norādīto LR Civillikuma 1773.pantā minēto zaudējuma veidu un piemērot LR Civillikuma 1775.panta noteikumus. Iztrūkstot pierādījumiem lietā par aizdegšanās cēloņiem, ir secināms, ka prasītāja nav pamatojusi savu prasību, nav pierādīta atbildētājas prettiesiskā rīcība, kas novedusi pie zaudējumu esamības, tādēļ tiesu kolēģija nevērtē prasītājas norādītā zaudējuma apmēra pamatotību.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments norādot, ka prasība esot apmierināma arī pēc LR Civillikuma 1635.panta (tiesību prasīt apmierinājumu) un 1644.panta, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā lietā nav pierādīta neatļauta darbība, līdz ar to nav pamata vērtēt vainas pakāpes.

Novērtējot iesniegtos pierādījumus, atbilstoši LR Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļas prasībām un saskaņā ar LR Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi savas prasības un apelācijas sūdzības pamatotību.

Prasība un apelācijas sūdzība ir noraidāmas, apelācijas instances tiesas ieskatā pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus.

Ņemot vērā, ka prasība ir noraidīta pilnībā, saskaņā ar LR Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, pastāv pamats piedzīt no prasītājas par labu valstij tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 15,84 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204^{1}.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (...), tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Rezolutīvā daļa

Civillietu tiesu kolēģija, pamatojoties uz LR Civilprocesa likuma 432.-434. un 204^{1}.pantu,

n o s p r i e d a

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/, vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par zaudējumu piedziņu;

piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **EUR 15,84** (piecpadsmit euro un 84 centi)

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par tiesas izdevumu piedziņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pēc tiesas izdevumu samaksas valsts labā, kvīts nekavējoties iesniedzama Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Motivēts spriedums sastādīts 2014.gada 25.aprīlī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Sēbriņa

Tiesnese **Ž.Žimante**

Tiesnese **G.Ozoliņa**